
HÍRES BŰNÜGYEK, TANULSÁGOS NYOMOZÁSOK

SZENTI SZABOLCS

Egy brutális gyilkosság a szóvivő szemével

Emberemlékezet óta nem történt olyan „brutális”, életellenes bűncselekmény Szatymazon, mint 2010. április végén. A Szeged közelében fekvő kis településen április 28-án kora délután lánya találta holtan a 84 éves asszonyt a családi ház udvarán lévő fáskamrában, hiányos ruházatban. A nyomszegény helyszín nem sok kapaszkodót adott a nyomozóknak, akiknek a helyi lakosság érthető megdöbbenésén túl a média hivatásos rettegőivel is meg kellett küzdeniük.

Sötétben tapogatódzva

Az idős asszony lánya 2010. április 28-án, a kora délutáni órákban érkezett meg a község szélén lévő utolsó házhoz. Aggódott, mivel az édesanyjának aznap orvosi vizsgálatra kellett volna mennie Szegedre, de nem érkezett meg oda. A ház zárva volt, ott nem találta az egyedül élő édesanyját, ezért a belső udvarra ment. A portához csatlakozó szántóföld mellett álló fáskamrában térdre rogyva meglátta az akkor már élettelen édesanyját. Azonnal értesítette a rendőrséget.

A Szegedi Rendőrkapitányság először közigazgatási eljárást indított az ügyben, majd a helyszíni szemle során a rendőrorvos egyértelmű idegenkezűsége utaló nyomokat talált, ezért értesítették a Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Osztályát.

A megyei nyomozók már akkor tudták, hogy nem lesz könnyű dolguk: a bejelentés előtt kétszer is nyári zápor vonult végig a területen. Lévén hogy homokvidékről van szó, az eső minden minimális nyomot eltüntetett. Ráadásul a kiterjesztett helyszíni szemle azt is igazolta, hogy a bűnügyiileg releváns cselekmény a kicsi fáskamrában és közvetlen környezetében zajlott. A bűnügyi technikusok így később a bizonyítás szempontjából döntő fontosságú szaganyagmaradvány rögzítését tudták elvégezni. És még valamit: találtak egy esővízzel megtelt poharat, ebből a nyomozók azt feltételezték, hogy az áldozat ismerhette gyilkosát, talán inni is adott neki.

A következő órák és napok elsősorban a 84 éves nő életvitelének, szokásainak, családi, baráti és ismerősi kapcsolatainak feltérképezésével teltek.

Az áldozat

A nyomozók által kihallgatott tanúk szerint *F. V.-né* magányosan, zárkózottan élt, az ismeretlenekkel bizalmatlan volt. Ahogy falun mondják, a tyúkokkal kelt, de velük is feküdt. A kedves, jó erőben lévő szikár asszony sokat dolgozott a földjén. Nem volt hivalkodó, jelentős megtakarított pénze sem volt. Családjával rendszeresen kapcsolatot tartott, halála napján is járt nála az unokája. Későbbi gyilkosával is jól ismerték egymást, hiszen *B. L.* nagymamája és az asszony egymás mellett éltek, így rendszeresen találkoztak, baráti viszony alakult ki a családok között. Ez lehet a magyarázata is annak, hogy a rendőrök a helyszínen nem találtak erőszakos behatolásra, dulakodásra utaló nyomokat. A sértett nem tartott a gyilkosától...

A nyomozás kezdeti szálai

A nyomozók kezdetben egy használható adat birtokába kerültek. E szerint a környező földeken nagy számban dolgoztak román vendégmunkások. Azonnal megkezdték az ellenőrzésüket, de ez a vonal zsákutcának bizonyult. Szinte rögtön érkezett egy újabb, biztató információ. Az elkövetés helyétől körülbelül kilencszáz méterre egy budapesti vonatról leszállítottak egy erősen ittas férfit, mert nem bírta magát. A nyomozók megállapították a személyazonosságát, majd az is kiderült, hogy az illető akkor szabadult a börtönből, ahol is erőszakos bűncselekmény miatt töltötte a büntetését. A rendőrök néhány óras nyomozás után megtalálták, de a kihallgatása közben gyorsan nyilvánvalóvá vált, hogy nincs köze a cselekményhez. Alibiének ellenőrzése tisztázta is.

Az „életes” rendőröknek ekkor már egyértelművé vált: hosszú, aprólékos nyomozásra kell berendezkedniük, póriasan szólva, tűt keresnek a szénakazalban. Vagyis azon helyi és környékbeli lakosok körében, akik kifogásolható életvitelt folytatnak, vagy összeütközésbe kerültek már a törvénnyel. A rendőrök minden ebbe a kategóriába sorolható embert kihallgattak, elszámoltattak, és szagmintát vettek tőlük. Napokig nem történt előrelépés.

A fordulat

A kihallgatásokkal párhuzamosan a Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság kutyavezetője megkezdte a szagazonosításokat. Azokat a mintákat vették elő-

re, amelyeknek gazdáit valamilyen okból gyanúsnak tartották a nyomozók. A brutális bűncselekmény után másfél héttel jelzett a kutya. A nyomozók azonnal megkezdték a kontroll szagazonosítás szervezését, és még aznap délután eredményre jutottak. A rendőrök azonnal előállították az akkor negyvenéves férfit, aki megalapozottan gyanúsítható volt a bűncselekmény elkövetésével.

A magányosan élő, büntetlen előéletű elkövető kihallgatásakor részletes beismerő vallomást tett. Tettére valódi magyarázatot nem tudott adni. Az elszámoltatásán részt vevő nyomozók szerint a férfi megkönnyebbült, hogy elmondhatta, mit tett.

Az elkövető

B. L. egy állattartó vállalkozónak dolgozott, cserébe fizetést és szállást is kapott. A sértetthez közeli tanyán élt. A régi, romos épületben sem vezetékes víz, sem villany nem volt. Azon a napon estig dolgozott, majd beugrott a közeli kocsmába, ahol megivott néhány fröccsöt. Vallomása szerint nem akarta, hogy a rendőrök megbüntessék, ezért az áldozat házáig tolt a kerékpárját. A sértettet gyermekkorá óta ismerte: jóban volt az ő nagymamájával. Egy éve járt nála utoljára, így aznap úgy döntött, beköszön az asszonyhoz. A kiskapu nyitva volt, így bement az udvarra, ahol meglátta az idős nőt, amint a hátsó fatárolónál dolgozott. Beszélgettek, majd tíz-tizenöt perc után elhatározta, hogy közöszlenni fog a sértettel, ezért hirtelen rávetette magát, és ledöntötte a földre. F. V.-né megpróbált kiabálni, de B. L. erre erősebben szorította a sértett nyakát, mintegy négy-öt percig lenyomva tartotta. Az idős asszony ekkor már nem ellenkezett, elernyed. B. L. a neki háttal lévő sértettől lehúzta a nadrágját és az alsóneműjét, majd közöszlött vele. Az asszony eközben nem mozdult, csak hörgött. B. L. nem vette észre, hogy a sértett elveszítette az eszméletét, sőt úgy gondolta, hogy az idős asszony még élt, amikor ott hagyta. Előtte azonban behúzta a fatárolóba, hogy a bűncselekményt minél később fedezzék fel.

Az elkövető saját bevallása szerint nem vonzódott az idősebb nőkhez, így az alkoholra fogta, hogy megkívánta a nála jóval korosabb asszonyt. Tettében azonban minden bizonnyal az is közrejátszott, hogy 2009 óta nem volt szexuális kapcsolata. A kihallgatásán a férfi azt mondta a nyomozóknak, csak két nappal később hallotta a faluban, hogy meghalt a néni. Elfogása előtt két nappal már tanúként kihallgatták a rendőrök, de akkor nem merte bevallani az igazat, mert félt a következményektől.

Az igazságügyi orvos szakértők szakvéleménye szerint B. L. nem kóros elmeállapotú, az általa fogyasztott szeszes ital szokványos részegséget okozott, patológiás, abortív patológiás részegség nem állt fenn a cselekmény elkövetésekor.

Kihallgatása után a Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Osztálya őrizetbe vette, a bíróság pedig ügyészi indítványra elrendelte az előzetes letartóztatását.

Az áldozat sérülései

Az áldozat sérülései közül a pajzsporc törése, illetve a gége körüli izmokban észlelt bevérzések a nyak megragadásakor keletkeztek, és e sérülések vezettek a halált előidéző fulladáshoz is. A nyak megragadása és a halál között közvetlen oksági összefüggést állapítottak meg.

A helyi lakosság is megdöbben

A helyiek több okból is megdöbbenéssel fogadták F. V.-né erőszakos halálának hírért. A kicsiny településen emberemlékezet óta nem történt hasonló bűncselekmény, a lakosság pedig el sem tudta képzelni, hogy miért ölte meg valaki a köztszerteletben álló idős asszonyt. A felállított nyomozó csoport érzékelte a községben uralkodó feszültséget, ezért a rendőrség azonnal intézkedett a közterületi szolgálat megerősítésére. Ez növelte ugyan a szubjektív biztonságérzetet, mérsékelte a kialakuló félelemérzetet, de nem szüntette meg teljesen.

A szatymaziak mindvégig pozitívan, segítőkészen álltak a rendőrökhöz. Nem vették zaklatásnak a kérdéseket, segítettek, ahol tudtak. Ennek is tulajdonítható, hogy a nyomozók lényegében percről percre rekonstruálni tudták a sértett utolsó napjának eseményeit.

Habár számítani lehetett volna rá, nem keltek szárnyra olyan pletykák, legendák a településen, amiket a rendőrségnek komolyan ellenőriznie kellett volna, illetve erőket vont volna el a felderítőmunkától.

Utólag helyesnek bizonyult a közterületi jelenlét megerősítése, a nyomozásban részt vevők véleménye szerint ugyanis ez is hozzájárult a rendőrség és a lakosság kommunikációjának zökkenőmentessé tételéhez. A helyiek bizalommal és várakozással tekintettek a nyomozókra. Ez egyben súlyos teher is volt, hiszen egyre inkább érezték az amúgy is jelentkező eredménykényszert.

Sajtó: a helyiek rettegnek

A rendőrségnek kommunikációs szempontból sem volt egyszerű kezelnie az emberölést. Az idős, egyedülálló sértettek sérelmére elkövetett életellenes bűncselekmények mindig kiváltják az országos médiák érdeklődését is. Az országos kereskedelmi televíziók és bulvárlapok a kíméletlen hírversenyben szeretnének minél többet adni, exkluzív információkkal szolgálni. Egy ilyen eseményről szóló tudósítás náluk sohasem fukarkodik a jelzőkben. A „brutális, kegyetlen gyilkosság” és „a rettegnek a helyiek” itt is közkedvelt fordulat volt. A helyi média, elsősorban a *Délmagyarország* tisztában volt a rendőrség erőfeszítéseivel, és tárgyilagosan tudósított a gyilkos utáni hajszáról.

Habár a subjektív biztonságérzet miatt indokolt lett volna, a nyomozás érdekei mégsem tették lehetővé, hogy a rendőrség részletes tájékoztatást adjon. A felderítés elején számos körülmény tisztázatlan volt, ráadásul már akkor titokban kellett tartani azokat az információkat, amelyek elősegíthették a későbbi bizonyítást. A rendőrség a holttesten talált sérülésekről és arról sem számolt be, hogy az asszonyt megerőszakolták a halála előtt. Ez olyan körülmény volt, amelyet a nyomozók a hozzátartozók elől is elhallgattak, így amikor B. L. a vallomásában erről is beszámolt, egyértelművé vált, hogy a szagazonosító kutya nem tévedett.

A nyomozás kezdeti nehézségeit a sajtó is érzékelte, ezért folyamatos nyomás alatt tartotta a rendőrséget: ha az elkövető elfogásáról nem tudnak is beszámolni, legalább apróbb részleteket szivárogtassanak ki. A május 5-i félmillió forintos díjkítűzést többen egyenesen annak tulajdonították, hogy a felderítés megakadt. Nem is tévedtek olyan nagyot. Ezért is volt szükség a közterületi jelenlét megerősítésére.

Nem hiszik el, hogy ő volt

A Csongrád Megyer Rendőr-főkapitányság május 10-én sajtótájékoztatót számolt be arról, hogy három nappal korábban megtörtént az áttörés, és a rendőrök elfogtak egy férfit, akit a bűncselekmény elkövetésével gyanúsítanak. Az elfogás pénteken délután történt, és a bejelentéssel megvárták, hogy a bíróság előzetes letartóztatásba helyezze a férfit.

A bejelentés után ismét támadásba lendült a média, és arról kezdtek cikkezni, hogy B. L.-t mindenki ismerte és szerette, nem tudják elhinni róla, hogy ő követte el a bűncselekményt. Ekkor persze már az is elhangzott, hogy

a helyieket felzaklatta a fokozott rendőri jelenlét és az is, hogy többeket előállítottak DNS- és szagmintavételre.

A hitetlenkedés kezelése legalább ugyanolyan nehéz, mint eldönteni, hogy a nyomozás kezdetén milyen mélységben adjon tájékoztatást a rendőrség. Éppen ezért döntött úgy a Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság büntügyi igazgatója, hogy a Délmagyarországnak részleteiben, lépésről lépésre is beszámol a felderítéséről. A cikk másnapi megjelenése után már senkinek nem lehetett kétsége afelől, hogy a valódi tettest fogták el a rendőrök.

Az ítélet

Habár a szatymaziak sohasem fogják elfelejteni az életüket felforgató bűncselekményt, a felderítés után lényegében megszűnt a média érdeklődése, a fokozott rendőri jelenlétet nyújtó egyenruhások száma is megritkult.

A bűncselekmény után másfél évvel a Szegedi Ítéletábla jogerősen tizenhat évi fegyházbüntetésre ítélte B. L.-t aljas indokból elkövetett emberölés büntetetének elkövetéséért. A tárgyalásról szóló tudósítások szerint a férfi látványosan megtört az ítélet súlya alatt.

Héra velős csontja

„Ha megfogjátok a tettest, én állom Héra velős csontját” – ezekkel a szavakkal indította útnak a kutyavezetőt a büntügyi igazgató a szagazonosítások megkezdésekor. Amikor B. L.-t letartóztatták, mindenki azt tudakolta, hogy a négylábú megkapta-e a jutalmát. Megkapta, és jóízűen el is fogyasztotta. Ezzel pont került egy nehezen induló felderítés végére.